

Tabell 4. Myrselskapets myrinventeringer pr. 31/12—70.
Areal og masse av brenntorv og strøtorv.

Fylke	Brenntorv		Strøtorv	
	Areal dekar	Masse m ³	Areal dekar	Masse m ³
Østfold	5 599	13 080 000	2 374	3 459 000
Akershus	385	684 000	1 136	2 139 000
Hedmark	44 107	75 559 000	10 039	17 237 700
Oppland	1 740	2 342 000	1 340	2 248 000
Buskerud	12	25 000	40	80 000
Vestfold	—	—	—	—
Telemark	—	—	—	—
Aust-Agder	—	—	—	—
Vest-Agder	—	—	—	—
Rogaland	680	850 000	—	—
Hordaland	7 908	12 532 000	—	—
Sogn og Fjordane	7 225	7 754 800	50	60 000
Møre og Romsdal	89 025	131 532 000	6 055	5 470 000
Sør-Trøndelag	13 820	16 522 000	1 370	1 520 000
Nord-Trøndelag	1 691	1 344 000	550	550 000
Nordland	49 270	83 679 000	11 348	23 650 000
Troms	2 600	3 080 000	540	600 000
Finnmark	1 112	822 400	250	250 000
I alt	225 174	349 806 200	35 092	57 263 700

ENGVEKSTER OG ENGFØBLANDINGER PÅ MYRJORD

Det norske myrselskaps forsøksstasjon på Mæresmyra.

Av Rolf Celius

Timotei har i de fleste forsøk som er utført på myrjord vist seg å være den mest yterike grasart for vanlig høyproduksjon med eventuell håslått. *Timotei* kan med denne driftsmåte også være utholdende hvis den gjødsles godt og myra er skikkelig grøftet og kalket. Settes tida for 1. slått fram til begynnende skyting hos *timotei*, vil avlingsmengde og varighet reduseres i forhold til mange andre grasarter.

Uttytning av *timoteien* ved tidlig slått påskyndes hvis en samtidig nytter lav stubbing, 3—5 cm. I forhold til denne lave avkutting er det en betydelig fordel å heve stubbehøyden til 8—10 cm, men det er lite å oppnå ved en ytterligere heving, iallfall innenfor en engperiode på 3—4 år.

Timotei bør også være med i en frøblanding beregnet på gras-høsting til ensilering, men det vil være en fordel å supplere med engsvingel.

Engsvingel har stått tilbake for timotei ved vanlig høydyrking. Derimot har engsvingel hevdet seg bedre ved tidlig slått og gjentatte høstinger i veksttida. Engsvingel er neppe så vintersterk som timotei. På felter med «isbrann» har vi sett betydelig sterkere skade på engsvingel enn på timotei, selv med utelukkende norsk sortsmateriale. Ensidig satsing på engsvingel er derfor ikke å tilrå på utsatte steder.

Hundegras av de tilgjengelige sorter er ikke så vintersterkt som ønskelig og er dessuten svakt mot forsommerfrost, noe som gjør det til en usikker grasart på myrjord.

Bladfaks har ikke hevdet seg tilfredsstillende på myrjord. Bestanden er med årene blitt glissen og har veket plassen for andre grasarter.

Engrap og *engkvein* tåler godt å bli høstet flere ganger i vekstsesongen og kunne være aktuelle i frøblandinger til «siloeng». Varigheten er imidlertid sterkt avhengig av hardførheten. Frø av norsk opprinnelse har vist seg betydelig bedre enn utenlandske sorter. Artene passer mindre godt til høytørk i hesje.

På dårlig grasmyr med tett (brenntorvaktig) struktur og under harde overvintringsforhold har norsk engkvein vært den mest utholdende grasart. En blanding av 60 % nordnorsk timotei og 40 % norsk engkvein kunne tilrås under slike forhold. Men norsk engkvein som en tidligere fikk ved utsortering fra norsk timoteifrø, er blitt vanskelig å skaffe. Norske sorter av engrap er ennå ikke å få i handelen.

Rødkløver. På vel formoldet grasmyr har en som oftest lite igjen for å ta med kløver i frøblandingen, særlig hvis det er vekslende snø- og teleforhold om vintrene. I distrikter med stabilt vinterklima som i høgereliggende innlandsstrøk, kan derimot kløver gå bra på grasmyr.

Kvitmosemyr, og særlig sand- eller leirkjørt kvitmosemyr, kan gi gode avlinger av kløver i de første engår.

Frøblandinger til eng på myrjord.

	Med hovedvekt på høyproduksjon		Med hovedvekt på grasproduksjon for ensilering	
Grasmyr, vel formoldet	Timotei	100 %	Timotei	60 %
»	under stabilt vinterklima	Timotei 85—90 % Rødkløver 10—15 %	Engsvingel Timotei Engsvingel Rødkløver	40 % 55 % 35 % 10 %
Kvitmosemyr, helst sand- eller leirkjørt	Timotei	85—90 %	Timotei	55 %
	Rødkløver	10—15 %	Engsvingel Rødkløver	35 % 10 %